

NARAVNE IN DRUGE NESREČE V SLOVENIJI LETA 2003

Natural and Other Disasters in Slovenia in 2003

Slavko Šipec*

Povzetek Abstract

Članek prinaša pregled naravnih in drugih nesreč v letu 2003 v Sloveniji, ki je bilo glede naravnih in drugih nesreč precej burno in v več pogledih rekordno. Osnovne značilnosti tega leta bi lahko iskali v dolgotrajni in trdovratni suši, zlasti v severovzhodnem delu Slovenije, v zelo toplem poletju, rekordnem številu požarov v celoti kot tudi požarov v naravi, požarov na objektih in drugih požarov, v velikem številu obsežnih in dolgotrajnih požarov v naravi ter požarov, ki jih je bilo treba gasiti s helikopterji. Pri nas se je v tem letu prvič pojavila nevarna bakterijska bolezen sadnih in okrasnih dreves hrušev ožig. Nenavaden pojav je bil tudi zelo zgoden (a ne rekordno zgoden) prvi sneg, ki je padel že 23. oktobra in povzročil nemalo težav. Omeniti velja tudi nekaj hudih nesreč, na primer velik pogin rib v Ljubljani sredi junija, požar v hrastniškem rudniku premoga Ojstro in dve rudarski nesreči. Za spomladansko pozebo in poletna neurja pa ne moremo reči, da so nekaj nenavadnega. Če odštejemo mrtve v nesrečah v cestnem prometu, sta v nesrečah, ki jih obravnava ta članek, umrla 102 človeka, poškodovanih pa je bilo 440 ljudi. Leta 2003 je v intervencijah zaščite, reševanja in pomoči ob naravnih in drugih nesrečah sodelovalo najmanj 89.066 ljudi, kar pa ni končna številka, saj niso vključeni podatki o prevozih pitne vode s cisternami, in upoštevane so večinoma le sile za zaščito, reševanje in pomoč. Skupnih stroškov je bilo v letu 2003 ob upoštevanju omenjenih dejstev najmanj za 855.573.638 tolarjev, kar je skoraj 300 milijonov tolarjev več kot v letu 2002. Takšna razlika je nastala predvsem zaradi številnih požarov v naravi, tudi takšnih, ki jih je bilo treba gasiti s helikopterji, in razmeroma visokih stroškov prevozov pitne vode s cisternami.

This article gives an overview of natural and other disasters in Slovenia in 2003. As for natural and other disasters, the year 2003 was considerably turbulent and, in many aspects, record-breaking. This year was marked by a long and persisting drought, particularly in the North East of Slovenia; by a very warm summer; record-breaking overall number of fires as well as wildfires, structural fires and other fires; by a large number of extensive and long-lasting wildfires and fires that needed extinguishing by helicopter. In that year, fire blight of pears, a destructive bacterial disease of fruit trees and ornamental shrubs, occurred in Slovenia for the first time. Another unusual phenomenon was a very early snow – on 23 October – that caused a great deal of trouble. There were some severe accidents, for example, extensive fish deaths in the Ljubljana in the middle of June, a fire in Ojstro – a coalmine in Hrastnik – and two mining accidents. Spring frost and summer storms, on the other hand, cannot be termed unusual. Without counting the fatalities in road traffic, 102 people died, and 440 people were injured in the accidents discussed in this article. In 2003, at least 89,066 persons were involved in interventions during natural and other disasters, which does not, however, reflect the overall situation as the data on drinking water transports by means of tank trucks are not included; it is mainly the protection, rescue and assistance forces that have been taken into account. In 2003, the total costs amounted to at least SIT 855,573,638.00, taking into account the mentioned facts, which is almost SIT 300 million more than in 2002. This difference is chiefly the result of numerous wildfires, also those that needed extinguishing by means of helicopter, and the relatively high costs of transporting drinking water by tank trucks.

Spomladi ter celo poletje smo imeli hudo sušo z vsemi spremljajočimi posledicami (velik primanjkljaj padavin, huda škoda v kmetijstvu, rekordno nizke gladine podtalnih vod, nizki pretoki vodotokov, pogini rib, slabša oskrba s

pitno vodo itd.). Že marec naj bi bil najbolj sušen marec v zadnjih 50 letih. Premalo padavin je bilo tudi v aprilu in maju. Pa ni šlo le za sušo, temveč tudi za vročino. Precej nadpovprečno topli so bili maj, julij in avgust, junij 2003 pa je bil glede temperaturnih odklonov (navzgor) morda celo najbolj ekstremen mesec doslej. Ponekod je ta odklon znašal več kot 5 stopinj Celzija, kar je s podnebnega stališča izredno veliko odstopanje. V večjem delu države se

* Ministrstvo za obrambo, Uprava RS za zaščito in reševanje, Kardeljeva ploščad 21, 1000 Ljubljana, slavko.sipec@ursz.si

je suša postopno končevala septembra, v vzhodnem delu Sloveniji pa še kasneje. Za sistem varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami je suša pomenila predvsem aktivno vključevanje v prevoze pitne vode s cisternami, ki jo je primanjkovalo skoraj povsod. Za to sušo so bila značilna tudi izredno nizka hidrološka stanja slovenskih vodotokov (in s tem tudi številni pogini rib v vodnih telesih) in podtalnice, ki je v vzhodni polovici države ponekod dosegla rekordno nizko gladino. Med majem in septembrom so se padavine pojavljale večinoma le v obliki lokalnih neviht in neurij, ki vodnih virov niso okrepila niti niso namočila zgornjih plasti prsti, za nameček pa sta toča in veter na kmetijskih površinah povzročala še dodatno škodo. Razmere za rastline so bile zlasti v poletnih mesecih ekstremne, izjemno visoke temperature so sušni stres še stopnjevale. Škoda v kmetijstvu je bila zelo velika, največja pa je bila kot običajno na severovzhodu Slovenije, kjer je bila suša najbolj trdovratna (Naravne in druge nesreče ...).

Prebivalcem, ki so bili predvsem zaradi suše slabše oskrbovani s pitno vodo iz javnih, lokalnih ali zasebnih vodovodnih omrežij, so s cisternami prepeljali vsaj 119.181 kubičnih metrov pitne vode, kar je glede na hudo spomladansko in poletno sušo ter poletno vročino razumljivo. Poleg gasilcev so pri prevozi pitne vode sodelovala predvsem komunalna podjetja. Razmere so bile zaostrene predvsem na območjih, na katerih vodna oskrba še ni urejena oziroma je odvisna predvsem od lokalnih virov ali manjših, med seboj nepovezanih vodovodov oziroma starejših vodovodnih sistemov z večjimi izgubami, pa tudi marsikje, kjer v preteklih letih kakšnih bistvenih težav niso imeli. Vrstni red občin, v katerih so prepeljali največ pitne vode, je bil podoben kot v preteklih letih. Na prvem mestu je bila sicer malo presentljivo občina Koper (15.640 kubičnih metrov vode), nato pa so sledile v letu 2002 prvovvrščena občina Rogaševci (15.598 kubičnih metrov), Nova Gorica (8730), Novo mesto (6844), Sežana (5988), Kuzma (5124), Žetale (3784) in Kočevje (3528). Zanimiv je prikaz razmer po regijah, kjer je na prvem mestu Pomurje. Tam so prepeljali kar 21.801 kubični meter pitne vode, kar je bistveno več od leta 2001 (11.568 kubičnih metrov) in 2002 (13.959 kubičnih metrov). Prav v Pomurju so najbolj prišle do izraza vse težave, kot so že sicer najnižja količina padavin v Sloveniji, zniževanje gladine podtalnice, manjša vodnatost površinskih vodnih virov zaradi primanjkljaja padavin iz preteklih let ter nezadostno razvito vodovodno omrežje. Pomurju sledijo malo presnetljivo zahodnoštajerska regija (20.510 kubičnih metrov, tu so se, kot kaže, splošne razmere glede na prejšnje leto najbolj poslabšale, čeprav posamezne občine iz te regije večinoma ne izstopajo), južnoprimorska (16.465 kubičnih metrov), notranjska (12.984 kubičnih metrov, velja podobno kot za zahodnoštajersko regijo), dolenjska (11.548) in severnoprimorska (10.899 kubičnih metrov). Najmanj pitne vode so kot običajno prepeljali na Gorenjskem. Najbolj kritičen mesec je bil avgust (Naravne in druge nesreče ...).

Poleti so nam preglavice povzročala tudi številna, sicer predvsem lokalna neurja, a nekatera tudi kar huda (npr. 15. junija, 28. julija, 6. in 14. avgusta, konec avgusta).

Jesen je minila brez večjih poplav in zemeljskih plazov, čeprav se jim čisto nismo mogli izogniti. Močne padavine, ki jih je spremljal veter, so konec oktobra in v začetku novembra, predvsem na Gorenjskem in na mariborskem območju povzročile podiranje dreves, odkrivanje streh, zemeljske plazove in poplave. Poplave smo imeli tudi konec novembra. Še bolj je presenetil zelo zgoden sneg, že 23. in 24. oktobra, ki je povzročil obsežne snegolome in trganje napeljav. Visok sneg je povzročal kar nekaj nevšečnosti tudi v začetku februarja.

Čeprav močna burja na Primorskem ne more predstavljati kakšnega posebnega presenečenja, je nekajkrat vseeno povzročila nekaj težav (npr. med 10. in 12. januarjem ter 6. in 10. decembrom). Najmočneje pa je pihala 23. in 24. decembra (v Vipavski dolini v sunkih tudi do 130 kilometrov na uro). Na Gorenjskem je v teh dveh dneh karavanški fen ponekod gradil snežne zamete, lomil veje in odkril nekaj streh.

Najodmevnejša nesreča v aprilu je bila pozeba 8. aprila, ki je prizadela Goriška Brda, območje Nove Gorice in Vipavsko dolino. Tu so se temperature pri tleh tega dne zjutraj spustile vse do -8 stopinj Celzija. Najbolj so bile prizadete marelice, kakiji, breskve in češnje, pa tudi vinska trta. Pozebe ni bilo možno preprečiti niti z oroševanjem, saj so bile jutranje temperature prenizke (Naravne in druge nesreče ...).

Konec maja je na Gorenjskem, na območju Škofje Loke, izbruhnila dotlej pri nas skoraj neznana, a izredno nevarna bakterijska bolezen sadnih in okrasnih dreves hrušev ožig. V Sloveniji smo jo prvič zabeležili leta 2001 (Naklo). Do tega leta smo bili ena redkih evropskih držav, ki te bolezni (še) ni poznala. Gre za gospodarsko škodljivo bolezen, saj povzroči propad rastline in s tem vpliva na biotsko raznovrstnost, uniči ves pridelek v letu okužbe in tudi celotno rastlino, s tem pa vso nadaljnjo pridelavo. Kljub prizadevanjem pristojnih služb, ki so iskale žarišča (prejeli so več kot 1200 prijav), zasledovale širjenje bolezni in odrejale ukrepe (rezanje okuženih delov dreves, požiganje), se je bolezen do začetka julija, ko se je stanje umirilo, razširila na večji del Gorenjske, sporadično pa tudi na druga območja (npr. proti Ljubljani, Sodražici in Kočevju, na območje Bovca, na Štajersko in v Podravje, na Dolenjsko in v Posavje). Na Gorenjskem je bilo stanje najhujše, tam so morali posekati veliko sadnih dreves, tudi cele sadne nasade (npr. velik del znanega sadovnjaka Resje pri Podvinu). Pristojne službe so morale uničiti sedem hektarov intenzivnih nasadov jablan (večino na Gorenjskem) in tri hektare kutin pri Ptujju. V celoti pa je bilo uničenih (posekanih in požganih) prek 30.000 dreves v intenzivnih nasadih, 65.000 sadik v sadnih drevesnicah v Škofji Loki, Kamniku in Medvodah ter prek 2700 jablan, kutin in hrušk na zasebnih vrtovih in travniških nasadih. Razmere so se umirile šele sredi julija (Naravne in druge nesreče ...).

Žled v glavnem ni povzročil večje škode, z manjšo izjemo 21. in 22. januarja predvsem v Kranju. Močnejših

potresov ni bilo, še najbolj sta ljudi prestrašila potresa pri Podčetrtku 13. maja in pri Otočcu 31. maja. Prvi je v nadžariščnem območju povzročil tudi nekaj škode (Naravne in druge nesreče ...).

Bilo pa je rekordno število požarov, in to ne le požarov v naravi (2820 požarov, 3020 hektarov uničenih oziroma pogorelih površin), ampak tudi v celoti (6065) ter požarov v objektih (1808) in drugih požarov (824). Največ požarov je bilo marca (1061), aprila (694), avgusta (650) in maja (587), najmanj pa oktobra (269), septembra (308), novembra (326) in januarja (355). Največ požarov je bilo v občinah Ljubljana (828), Maribor (245), Koper (271), Ilirska Bistrica (197), Sežana (165), Celje (161), Nova Gorica (158), Postojna (137), Kranj (143), Novo mesto (111) in Krško (104). Imeli smo nekaj neobičajnih požarov, predvsem to velja za požar v rudniku premoga Ojstro sredi avgusta, kjer so morali zaradi dima, ki se je valil iz rudniških prezračevalnih jaškov, evakuirati ljudi bližnjega naselja, številne požare v visokogorju, zlasti avgusta (gozdni požar na Komarči, ki je uničil 20 hektarov gozda, je trajal od 7. do 24. avgusta), ter katastrofalen požar na Krasu (od 29. julija do 8. avgusta, pogorelo je več kot 1000 hektarov gozda). Značilnost leta 2003 je bilo tudi rekordno število požarov, ki jih je bilo treba gasiti s helikopterji, eden največjih gozdnih požarov sploh na Krasu konec julija in v začetku avgusta ter številni, težko ukrotljivi in dolgotrajni požari v visokogorju junija, predvsem pa avgusta. Kar 32 požarov je uničilo več kot 10 hektarov površin (leto prej le 11), od tega sta dva zajela večjo površino od 100 hektarov, 15 požarov je zajelo od 20 do 100 hektarov, nadaljnjih 15 pa od 10 do 20 hektarov. Nastali so večinoma v marcu, aprilu in juniju, na Krasu pa že tudi v drugi polovici februarja. Od teh 32 požarov jih je le šest nastalo v notranjosti Slovenije, vsi drugi pa v občinah submediteranskega dela Slovenije. Leta 2003 je bilo treba kar 23 požarov v naravi gasiti s helikopterji, kar je največ doslej. Le trije takšni požari so nastali v submediteranskem delu Slovenije, med njimi tudi že večkrat omenjeni požar pri Selih Krasu, sicer pa jih je bilo sedem na Gorenjskem, prav tako sedem v Zgornjem Posočju in trije na območju Kamniško-Savinjskih Alp. Največ jih je nastalo avgusta, deset, štirje v maju in trije v marcu. Najpogostejši vzrok nastanka takšnih požarov, predvsem tistih v visokogorju Julijskih Alp in Kamniško-Savinjskih Alp, so bili udari strel ob krajevnih nevihtah in neurjih. Večina teh požarov ni bila zelo obsežna, vendar pa težko dostopni ali nedostopni za klasično gašenje. Ti požari, pogosto tudi podtalni, so bili zaradi zelo suhega vremena in pomanjkanja vlage v tleh običajno dolgotrajni. Kar nekaj se jih z gašenjem na klasičen način in s helikopterji ni dalo dokončno ukrotiti in jih je pogasilo šele deževje (Naravne in druge nesreče ...).

Požarov, ki bi povzročili izjemno veliko škodo na objektih, prometnih sredstvih in infrastrukturi, v primerjavi z nekaj predhodnimi leti k sreči ni bilo. Po nastali škodi je bil največji požar v letu 2003 v Stojncih v občini Markovci. Tam so 17. julija iz neznanega vzroka zgoreli obrat za proizvodnjo sveč in skladišči parafina, kemikalij in grad-

benega materiala. Nastala škoda je bila ocenjena na okoli 230 milijonov tolarjev. Hud požar je 11. oktobra prizadel občino Loški Potok oziroma naselje Hrib-Loški Potok. Pogorelo je več objektov: stanovanjska hiša, garaži in pet gospodarskih poslopij. Škoda je bila neuradno ocenjena na 150 milijonov tolarjev. Trije požari v objektih so neuradno povzročili za 100 milijonov tolarjev gmotne škode: najverjetneje podtaknjen požar v gostinskem objektu Markus v Rožni Dolini v novogoriški občini 5. maja, požar v trgovskem centru Keros v Trzišču v občini Rogaška Slatina 27. julija ter požar v ljubljanskem Lito-stroju 14. septembra, kjer se je pokvarila talilna peč, zaradi izlite taline pa so se vneli električna napeljava v obratu, oprema okoli peči in streha objekta. Zavod za gozdove je škodo v gozdovih na območju požara med 29. julijem in 8. avgustom na območju Sel na Krasu, kjer je ogenj uničil čez 1000 hektarov večinoma gozdnih površin, prav tako ocenil na 100 milijonov tolarjev (Naravne in druge nesreče ...).

Pogosto so se dogajale manjše in večje nesreče z nevarnimi snovmi. Gasilci so posredovali 405-krat, dejansko število teh nesreč oziroma dogodkov s tega področja pa je še večje. Verjetno najhujša ekološka nesreča se je zgodila na Ljubljani, ko je sredi junija poginilo okoli 30 ton rib pa tudi žabe in race. Zakaj je prišlo do tako obsežnega pogina rib in kdo je bil povzročitelj izpusta, niso dokončno ugotovili. Po nekaterih analizah pa naj bi bil v rečni vodi prisoten zelo nevaren strup tetrakloretilen, ki ga uporabljajo v industriji za čiščenje in razmaščevanje oziroma za čiščenje v kemičnih čistilnicah. Iz reke so ribiči in drugi ribe odstranjevali več dni. V nesrečah z nevarnimi snovmi so bili trije mrtvi, gre pa za ljudi, ki so čistili vodnjak na celjskem območju v avgustu in so se zastrupili z ogljikovim monoksidom. Zelo veliko ljudi se je lažje ali težje zastrupilo z ogljikovim monoksidom. Od 69 poškodovanih je bilo teh ljudi kar 66 (okvara centralne kurjave v osnovni šoli v Kranjski Gori, kjer se je zastrupilo 16 učencev, v avtokampu Ježica v Ljubljani se je zastrupilo 30 upokojencev, v planinski koči na območju Snežnika 16 tabornikov, v podjetju LIP v Bohinjski Bistrici pa štirje delavci). Zabeležili smo tudi 21 eksplozij, kar je več kot v zadnjih letih (Naravne in druge nesreče ...).

V letu 2003 je Gorska reševalna služba pri Planinski zvezi Slovenije intervenirala po 277 nesrečah, kar je za malenkost manj kot leto prej, a več kot v predhodnih letih. Vzroki, zaradi katerih je morala pomagati Gorska reševalna služba, so bili kot običajno predvsem hoja po gorskih poteh, hoja po brezpotjih in plezanje. Vse pogosteje so vzrok posredovanja Gorske reševalne službe tudi športne aktivnosti v gorah (predvsem jadrarno padalstvo, zmarjarstvo, gorsko kolesarjenje, sankanje) in na vodi (soteskanje, raftanje) ter delovne nesreče v hribovitem in gorskem svetu. Nezanemarljiva so tudi posredovanja zaradi obolelosti obiskovalcev gora ter celo oskrbnikov planinskih koč. Skupaj so gorski reševalci pri svojih posredovanjih našli kar 38 mrtvih ter 190 poškodovanih in obolelih. Število mrtvih se je povečalo tako zaradi klasičnih gorskih nesreč kot tudi v celoti.

Leta 2003 so helikopterji pri reševanju in iskanju v gorah sodelovali 85-krat oziroma pri 31 % vseh intervencij Gorske reševalne službe. Helikopterji Slovenske vojske so sodelovali le pri 15 nesrečah, policijski helikopterji pa v 70 nesrečah (Naravne in druge nesreče ...).

V dveh rudniških nesrečah so umrli trije ljudje, šest pa je bilo ranjenih. Šlo je za nesreči v velenjskem rudniku lignita in v hrastniški jami Ojstro (Naravne in druge nesreče ...).

Gasilci so v letu 2003 pomagali pri 1211 nesrečah v cestnem prometu (kar je za skoraj 200 več kot v prejšnjem letu in skoraj 400 več kot povprečno v zadnjih letih). Zgodile so se tudi tri nesreče v jamah s tremi poškodovanimi. Gasilci in drugi so vsaj 46-krat pomagali v nesrečah na vodi in v vodi (kar je toliko kot leto prej). Pri tem so imeli v 30 primerih opravka z mrtvimi, devetkrat pa so bili neposredni udeleženci le poškodovani (Naravne in druge nesreče ...). Gre za vse nesreče v vodi in na vodi in ne le za klasične takšne nesreče, zato so številke višje kot v preteklih letih.

V seštevku poškodovanih in mrtvih tudi tokrat nismo upoštevali poškodovanih in mrtvih ob nesrečah v cestnem prometu. Prav tako nismo upoštevali poškodovanih in mrtvih v nesrečah z nevarnimi snovmi v cestnem prometu (prometne nesreče, pri katerih so se obenem sproščale še nevarne snovi) (Naravne in druge nesreče ...). Če odštejemo mrtve v nesrečah v cestnem prometu, sta leta 2003 v obravnavanih nesrečah umrla 102 človeka. 30 je bilo utopljenec, žrtev nesreč na vodi in v vodi, 38 jih je umrlo v nesrečah, v katerih je pomagala Gorska reševalna služba, 23 v požarih, štirje v eksplozijah, trije v nesrečah z nevarnimi snovmi in rudniških nesrečah. Neurje konec avgusta je v Piranu zahtevalo eno žrtev. Druge nesreče niso zahtevale življenj (Naravne in druge nesreče ...).

Poškodovanih je bilo seveda več ljudi: v požarih 147, Gorska reševalna služba jih je pri svojih posredovanjih naštel 190 (od tega je bilo 34 obolelih), v nesrečah z nevarnimi snovmi se je poškodovalo kar 69 ljudi, v eksplozijah 11, devet v nesrečah na vodi in v vodi, šest v rudniških nesrečah, trije v nesrečah v jamah, dva v nesrečah v cestnem prometu (gre za gasilce na intervencijah po prometnih nesrečah) in eden v neurju. Dva človeka sta se poškodovala v gorskih nesrečah, pri kateri so pomagali samo gasilci. Skupaj smo naštel 440 poškodovanih ljudi (Naravne in druge nesreče ...).

Leta 2003 je pri zaščiti, reševanju in pomoči ob naravnih in drugih nesrečah sodelovalo vsaj 15.540 ljudi. V intervencijah ob požarih je pomagalo vsaj 61.652 ljudi, pri eksplozijah vsaj 161 (podatki so precej pomanjkljivi), pri nesrečah z nevarnimi snovmi vsaj 2800, pri tehnični in drugi pomoči vsaj 6767 (gasilcev), pri intervencijah Gorske reševalne službe je sodelovalo 1981 gorskih reševalcev in 165 zdravnikov gorskih reševalcev. Podatka o tem, koliko ljudi je sodelovalo pri prevozi pitne vode s cisternami, nimamo. Skupno število ljudi, udeleženih v intervencijah, je najmanj 89.066, vendar pa to ni končna številka, saj niso vključeni podatki o prevozi pitne vode s cisternami, ker teh podatkov nimamo, in upoštevane so večinoma le sile za zaščito, reševanje in pomoč, ne pa tudi drugih organov in služb (Naravne in druge nesreče ...).

Ob požarih je bilo kar za najmanj 480.154.188 tolarjev stroškov, ob nesrečah z nevarnimi snovmi za najmanj 29.501.444 tolarjev, ob eksplozijah za najmanj 676.011 tolarjev. Prevozi pitne vode s cisternami so stali najmanj 137.469.588 tolarjev, stroški tehnične in druge pomoči pa so znašali najmanj 87.183.801 tolar. Pri pomoči Gorske reševalne službe je nastalo za 46.232.319 tolarjev stroškov. Stroški pomoči ob ostalih naravnih in drugih nesrečah so v letu 2003 znašali najmanj 74.356.287 tolarjev. Skupnih stroškov je bilo v letu 2003 in ob upoštevanju istih dejstev kot pri številu vseh sodelujočih najmanj za 855.573.638 tolarjev, kar je skoraj 300 milijonov tolarjev več kot v letu prej. Takšna razlika je nastala predvsem zaradi številnih požarov v naravi, tudi takšnih, ki jih je bilo treba gasiti s helikopterji, in razmeroma visokih stroškov prevozov pitne vode s cisternami. Treba pa je omeniti, da gre v veliki meri le za tiste stroške, ki so nastali v okviru sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, povečanimi za nominalne stroške helikopterskih intervencij Slovenske vojske in Policije (Naravne in druge nesreče ...).

Podrobnejše informacije o naravnih in drugih nesrečah v Sloveniji v letu 2003 so tudi v publikaciji Naravne in druge nesreče v Sloveniji v letu 2003, ki jo je izdala Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje, pa tudi na njenih spletnih straneh (www.mo-rs.si/urszr/).

Viri in literatura

1. Naravne in druge nesreče v Republiki Sloveniji v letu 2003. Ljubljana, Ministrstvo za obrambo, Uprava RS za zaščito in reševanje, 2004.